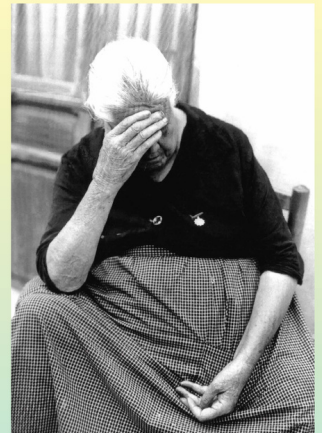
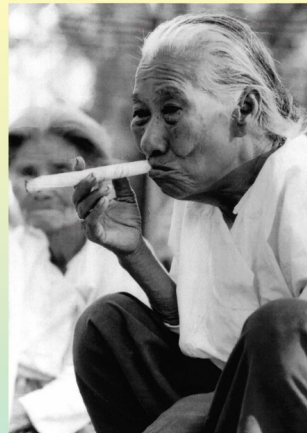

MUJERES DEL MUNDO

Sibylle Schorlemmer

De l'1 al 31 de març 2024

Exposició “Mujeres del mundo”

Obres de Sibylle Schorlemmer

De l'1 al 31 de març de 2024

Centre d'art l'Estació

Edita: Ajuntament de Dénia

Regidoria de cultura

Regidor de cultura:

Raúl García de la Reina

Coordinació:

Maribel Font Reus

Disseny i maquetació:

Laura Berbegall

De nom alemany. M'agrada viure en la costa mediterrània valenciana, però em sent dona del món i sempre vaig absorbint el màxim possible de tots els llocs als quals viatge.

En els anys 70 vaig estar recorrent Amèrica del Sud i Indonèsia amb la meua càmera 6x6 anàloga, fent fotografies en blanc i negre i diapositives.

Un dia revisant el meu material fotogràfic vaig tindre la idea de realitzar una exposició amb motius de les dones.

L'any 1999, es va inaugurar la meua primera exposició "Les dones del món", a Colònia (Alemanya), en la galeria de l'editor Newen Du Mont. Aquest mateix any, també es va exposar en la Fundació del meu pare, Eberhard Schlotter, a Altea. I a partir d'aquest moment van seguir anualment exposicions a Alemanya i Espanya, de les dones, i altres temes de les meues fotografies.

Amb les meues fotografies desitge expressar i documentar sincerament, No provocar. Intente transmetre l'autèntic de cada país que he visitat en forma d'ésser humà... LA DONA...

L'any 2005 vaig exposar "Dones del Món", en la GALERIA DE VENATIA en La Bañeza, (Lleó), i es va editar un desplegable amb aquest text: ...Ací l'espectador sent com vibra el temps, que és igual en qualsevol coordenada del planeta.

És el temps que es perpetua en la mirada i s'escriu la pell. Són les petjades de la lentitud, de la curtesa, de la respiració detinguda. És la pell de la memòria.

L'any 2008 vaig editar el foto-llibre: Ver lo es todo (sehen ist alles), en espanyol i alemany, amb textos i diferents temes.

De nombre alemán. Me gusta vivir en la Costa Mediterránea valenciana, pero me siento mujer del mundo y siempre voy absorbiendo lo máximo posible de todos los lugares a los que viajo

En los años 70 estuve recorriendo América del Sur e Indonesia con mi cámara 6x6 análoga, haciendo fotografías en blanco y negro y diapositivas.

Un día revisando mi material fotográfico, tuve la idea de realizar una exposición con motivos de las mujeres.

En 1999, se inauguró mi primera exposición "Las mujeres del mundo", en Colonia (Alemania), en la galería del editor Newen Du Mont. Ese mismo año, también se expuso en la Fundación de mi padre Eberhard Schlotter en Altea. Y a partir de entonces siguieron anualmente exposiciones en Alemania y España, de las mujeres y otros temas de mis fotografías.

Con mis fotografías deseo expresar y documentar sinceramente, No provocar. Intento transmitir lo auténtico de cada país que he visitado en forma de ser humano... LA MUJER...

En 2005 expuse Mujeres del Mundo, en la GALERÍA DE VENATIA en La Bañeza, (León), y se editó un desplegable con este texto:

..... Aquí el espectador siente como vibra el tiempo, que es igual en cualquier coordenada del planeta.

Es el tiempo que se perpetua en la mirada y se escribe la piel. Son las huellas de la lentitud, de la cortedad, de la respiración detenida. Es la piel de la memoria.

En 2008 edité el foto- libro, "Ver lo es todo (sehen ist alles), en español y alemán, con textos y diferentes temas.

LES SEUES OBRES SÓN FINESTRES DEL MÓN

De: Pilar Escanero de Miguel

*Professora d'Història de l'Art
Universitat Miguel Hernández*

Ens hem conegut en edat madura, la qual cosa passa a ser un avantatge, ja que amb el prisma seré de la vida, es valora el passat de manera diferent. A través del que hui Sibylle em conta, viatge a la seua història, ella em transmet, quines van ser les seues il·lusions, les seues inquietuds, què va aconseguir, i quantes coses li queden per fer. Eixa valoració és més objectiva que la realitat viscuda, perquè ara amb l'avantatge que té poder mirar arrere, resulta que no es desvirtuen, ni se sublimen els fets, simplement es veuen i es tornen a viure des de fora, com si estigueres vivint una pel·lícula.

Va ser el seu pare, Eberhard Schlotter, un gran pintor i gravador al qual admire i vull molt, qui me la va presentar fa uns quinze anys, en una deliciosa vesprada de primavera a sa casa i estudi. Un increïble oasi, enclavat entre les més blanques cases del barri antic d'Altea.

En aquella època, Sibylle vivia a Alemanya, i passava alguna temporada a Espanya, res feia presuposar que traslladaria definitivament la seua residència a Altea (Alicant), on està vivint des del 2004. Ella, havia crescut a Alemanya i Espanya, i la seua obra, com la del seu pare, reflecteix aquest increïble mestissatge cultural, perfectament construït gràcies a una encomiable fonamentació. Va saber moure's en dos mons a vegades trobats, a vegades germans, a vegades llunyans... dels quals va saber aprendre, per a posteriori, donar major profunditat a les seues vivències, que en bona manera ha captat al llarg del temps.

SUS OBRAS SON VENTANAS DEL MUNDO

De: Pilar Escanero de Miguel

*Profesora de Historia del Arte
Universidad Miguel Hernández*

Nos hemos conocido en edad madura, lo que pasa a ser una ventaja ya que con el prisma sereno de la vida se valora el pasado de manera distinta. A través de lo que hoy Sibylle me cuenta, viajo a su historia, de ella me transmite cuales fueron sus ilusiones, sus inquietudes, qué consiguió, y cuanto le queda por hacer. Esa valoración, es más objetiva que la realidad vivida, porque ahora con la ventaja que tiene poder mirar atrás, resulta que no se desvirtúan, ni se subliman los hechos, simplemente se ven y se vuelven a vivir desde fuera, como si estuvieras viviendo una película.

Fue su padre, Eberhard Schlotter, un gran pintor y grabador al que admiro y quiero mucho, el que me la presentó hace unos seis años, en una deliciosa tarde de primavera en la que es su casa y estudio. Un increíble oasis, enclavado entre las más blancas casas del casco antiguo de Altea.

En aquella época, Sibylle vivía en Alemania, y pasaba alguna temporada en España, nada hacía presuponer que trasladaría definitivamente su residencia a Altea (Alicante), donde está viviendo desde el 2004. Ella, había crecido en Alemania y España, y su obra, como la de su padre, refleja ese increíble mestizaje cultural, perfectamente construido gracias a una encomiable cimentación. Supo desenvolverse en dos mundos a veces encontrados, a veces hermanos, a veces lejanos... de los que supo aprender, para a posteriori, dar mayor profundidad a sus vivencias, que en buena manera ha captado a lo largo del tiempo..

La llibertat, la raó, la disciplina, els sentiments, l'esperança, els ideals, tots aquests i molts valors més eren admirats per ella i comparats entre els homes i les dones d'Alemanya i Espanya. Això li donava un cert avantatge, que per descomptat va saber encertadament aprofitar.

D'acord que una part de la nostra vida, està escrita fins i tot abans de nàixer, però també és cert que les vivències i les experiències van formant-nos per al final resultar ser el que som. Sibylle, és d'aquestes persones que des del principi sabia què volia i per què ho feia, el que no podia imaginar era que havia de passar el temps perquè els seus objectius anaren a poc a poc complint-se, fins i tot sense que s'ho proposara. Estava cobrint altres facetes (esposa i mare) que li impedièn trobar-se amb ella mateixa, per això ara és quan més lliure i propietària de si mateixa se sent.

La mateixa vida l'ha espentada que fora el temps, que com deia Cervantes en La Gitanilla: "...es donarà temps al temps, que sol donar dolça eixida a moltes amargues dificultats", qui prenguera la decisió per ella, i és en aquests moments quan necessita, amb el timó a la mà, tirar l'àncora per a baixar del vaixell, i amb els peus a terra ferma, passejar respirant l'aire de la mar.

Sibylle, és una dona serena que abraça la vida, agarrant-se a cada moment com una xiqueta al seu regal d'aniversari, com una cosa única i irrepètible. Té consciència d'això i ho demostra en les seues obres, i així ho ha fet des del principi del seu treball com a fotògrafa. Ella, dotada de gran temperament artístic (no sols transmés genèticament), ho viu en cadascuna de les més xicotetes manifestacions del dia a dia.

Les seues obres són finestres del món, al qual Sibylle trau el cap cada dia des que recorda haver fet la seua primera foto.

La libertad, la razón, la disciplina, los sentimientos, la esperanza, los ideales, todos estos y muchos valores más eran admirados por ella y comparados entre los hombres y mujeres de Alemania y España. Ello le daba cierta ventaja, que desde luego supo acertadamente aprovechar.

De acuerdo que una parte de nuestra vida, está escrita incluso antes de nacer, pero también es cierto que las vivencias y las experiencias van formándonos para al final resultar ser lo que somos. Sibylle, es de esas personas que desde el principio sabía lo que quería y para qué lo hacía lo que no podía imaginar era que tenía que pasar el tiempo para que sus objetivos fueran poco a poco cumpliéndose, incluso sin que se lo propusiera. Estaba cubriendo otras facetes, (esposa y madre) que la impedían encontrarse con ella misma, por eso ahora es cuando más libre y dueña de sí misma se siente.

La propia vida la ha empujada a que fuera el tiempo, que como decía Cervantes en La Gitanilla: ...se dará tiempo al tiempo, que suele dar dulce salida a muchas amargas dificultades, quien tomara la decisión por ella, y es en estos momentos cuando necesita, con el timón en la mano, echar el ancla para bajar del barco, y con los pies en tierra firme, pasear respirando el aire del mar.

Sibylle, es una mujer serena que abraza la vida, agarrándose a cada instante como un niño a su regalo de cumpleaños, como algo único e irrepètible. Tiene conciencia de ello y lo demuestra en sus obras, y así lo ha venido haciendo desde el principio de su trabajo como fotógrafa. Ella, dotada de gran temperamento artístic, (no solo transmitido genèticament), lo vive en cada una de las más pequeñas manifestaciones del día a día.

Sus obras son ventanas del mundo, al que Sibylle se asoma cada día desde que recuerda haber hecho su primera foto.

La càmera a les seues mans, es converteix en una eina perfectament manejada i dirigida, és el filtre entre la seua mirada i la realitat visible. És l'element necessari per a captar a força d'instint, a vegades; d'estètica en altres moments; de curiositat depenent de les situacions; de protesta si és el cas, etc., cadascun dels racons que ella albira fent-la vibrar. I és que Sibylle, cerca amb tenacitat de manera incansable, arribar a la persona espectadora amb les seues imatges, de tal manera que estiga viva o senta alguna cosa semblant al que ella ha viscut o sentit darrere de l'objectiu.

A ella, li preocupa la capacitat de transmetre sensacions a través de la seua obra, per això a vegades sacrifica el mode al fons o contingut. Té molt delimitades les funcions de les seues manifestacions i amb claredat s'identifica en els missatges. És un treball el seu, carregat de romanticisme en el sentit literalment parlant, artístic del tema. I ho aconsegueix, aconsegueix aquest diàleg entre ella, la imatge i la persona espectadora. Pot comunicar-se a través de les seues imatges.

Diu Carlyle, en Letter-Day Pamphlets: Nature admits no lie (La naturalesa no tolera mentides). Això encaixa perfectament amb la personalitat i obra de Sibylle. És franca en tots i cadascun dels seus plantejaments, i les seues obres ens ho expliquen sense descans. Per això no distorsiona les seues imatges, per això les usa en la més pura essència de les seues formes, buscant la veritat del que diu, del que sent, del que veu. Com deia Horaci en un text al·lusiú a un proverbi d'Aristòtil: "Soc amic de Plató, però encara soc més de la veritat", així Sibylle es manifesta més amiga de la veritat que de qualsevol altra cosa. Encara que com deia Boileau en l'Art poetique, cant III: Le vrai peut quelquefois n'être pas vraisemblable (La veritat pot alguna vegada no ser versemblant). Fins i tot malgrat aquesta asseveració Sibylle, continua apostant per la veritat.

La cámara en sus manos, se convierte en una herramienta perfectamente manejada y dirigida, es el filtro entre su mirada y la realidad visible. Es el elemento necesario para captar a fuerza de instinto, en ocasiones; de estética en otros momentos; de curiosidad en depende de las situaciones; de protesta si es el caso etc, cada uno de los rincones que ella vislumbra haciéndola vibrar. Y es que Sibylle, busca con tesón de manera incansable, llegar al espectador con sus imágenes, de tal modo y manera, que esté viva o sienta algo parecido a lo que ella ha vivido sentido detrás del objetivo.

A ella, le preocupa la capacidad de transmitir sensaciones a través de su obra, por ello a veces sacrifica el modo al fondo o contenido. Tiene muy delimitadas las funciones de sus manifestaciones y con claridad se identifica en los mensajes. Es un trabajo el suyo, cargado de romanticismo en el sentido literalmente hablando, artístico del tema. Y lo consigue, logra ese diálogo entre ella, la imagen y el espectador. Puede comunicarse a través de sus imágenes.

Dice Carlyle, en Letter-Day Pamphlets: Nature admits no lie, (La naturaleza no tolera mentiras). Esto encaja perfectamente con la personalidad y obra de Sibylle. Es franca en todos y cada uno de sus planteamientos, y sus obras nos lo cuentan sin descanso. Por eso no distorsiona sus imágenes, por eso las usa en la más pura esencia de sus formas, buscando la verdad de lo que dice, de lo que siente, de lo que ve. Como decía Horacio en un texto alusivo a un proverbio de Aristóteles: Soy amigo de Platón, pero aún lo soy más de la verdad, así Sibylle se manifiesta más amiga de la verdad que de cualquier otra cosa. Aunque como decía Boileau en l'Art poetique, canto III: Le vrai peut quelquefois n'être pas vraisemblable. (La verdad puede alguna vez no ser verosímil). Aun a pesar de esta aseveración Sibylle, sigue apostando por la verdad.

Aquest plantejament va paral·lel a la naturalitat, que és parella en les seues facetes en la vida, en la seua manera de ser, en els seus modes, en el seu port... Estaria en la línia amb aquell pensament de Napoleó que resava així: "Tot el que no és natural és imperfecte", entenent la naturalitat com l'oposat a l'afany de semblar-ho.

Sibylle ha dedicat el seu temps, el seu treball, la seua il·lusió, el seu esforç i la seua ànima a fotografiar el món que ella ha vist i viscut. Ha treballat temàtiques variades, ha fotografiat tot allò que ha considerat d'interès, ha investigat i experimentat en el seu estudi, quasi des que era xiqueta. Porta molts anys dedicada a la fotografia, alguna cosa que en els seus orígens va voler ser un ofici, per a acabar sent hui en dia una professió carregada d'art, ciència i inquietuds que, com diu Anatole France al Jardí d'Epicur: "Una cosa sobretot fa suggestiu el pensament humà: és la inquietud". I per ella continua treballant, experimentant-la en profunditat i fent per això molt valuós el seu treball.

La seua obra és completa i equilibrada, carregada d'infinitos matisos que només una ànima sensible com Sibylle és capaç de transmetre. Equilibri, veritat, realitat, ànima, tot això em porta a pensar en la frase de Víctor Hugo, en Els Treballadors de la mar, part I, llibre II, cap I: "Podria ser que el cos humà només fora una aparença, que ocultara una realitat". Aquesta realitat és l'ànima. I en aquest cas, la realitat és l'obra de Sibylle.

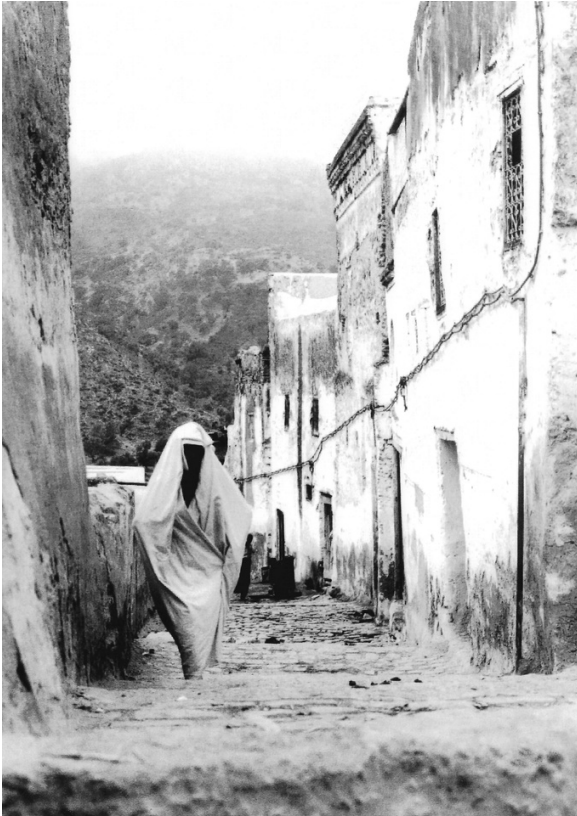
Este planteamiento, va paralelo a la naturalidad, que es pareja en sus facetas en la vida, en su manera de ser, en sus modos, en su porte... estaría en la línea con aquel pensamiento de Napoleón que rezaba así: Todo lo que no es natural es imperfecto, entendiendo la naturalidad como lo opuesto al afán de parecerlo.

Sibylle ha dedicado su tiempo, su trabajo, su ilusión, su esfuerzo y su alma a fotografiar el mundo que ella ha visto y vivido. Ha trabajado temáticas variadas, ha fotografiado todo cuanto ha considerado de interés, ha investigado y experimentado en su estudio, casi desde que era niña. Lleva muchos años dedicada a la fotografía, algo que en sus orígenes quiso ser un oficio, para acabar siendo hoy en día una profesión cargada de arte, ciencia e inquietudes, que como dice Anatole France en el Jardín de Epicuro: Una cosa sobre todo hace sugestivo el pensamiento humano: es la inquietud. Y por ella sigue trabajando, experimentándola en profundidad y haciendo por esto muy valioso su trabajo.

Su obra es completa y equilibrada, cargada de infinitos matices que solo un alma sensible como Sibylle es capaz de transmitir. Equilibrio, verdad, realidad, alma, todo ello me lleva a pensar en la frase de Víctor Hugo, en Los Trabajadores del mar, parte I, libro II, cap I: Podría ser que el cuerpo humano sólo fuese una apariencia, que ocultase una realidad. Esta realidad es el alma. Y en este caso, la realidad es la obra de Sibylle.

Beduína con melones
Beersheba, Israel. 1978

Subiendo Chechauen
Marruecos. 1970

Nómada Bereber
Atlas, Marruecos. 1970

Luxor
Egipto. 1983

Mujer con sus joyas

Beersheba - Israel. 1978

La pastora
Sinai - Israel. 1978

Artistas australianos
Marburg, Alemania. 1998

Parada de autobús
Londres, Inglaterra. 1977

Pescadería

Mercado de Alicante, España. 1969

Christina Sánchez
Alicante, España. 1999

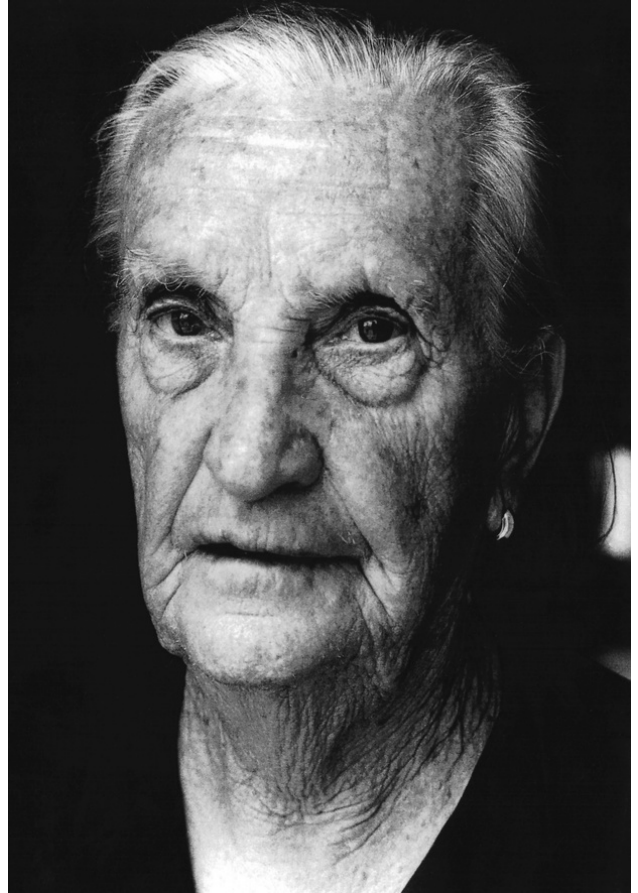

Las viejas

Finestrat, España. 1970

La siesta
Callosa, España. 1968

Pepeta la Habanera
Isla de Tabarca, España. 2000

Pidiendo limosna

Altea, España. 1968

Portobello Road
Londres, Inghilterra. 1977

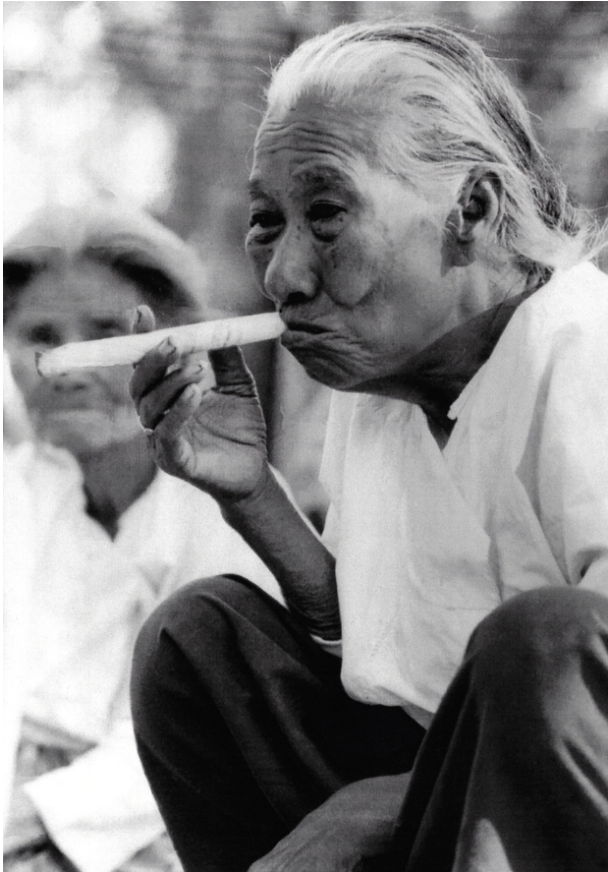
Mi abuela Pauline von der Leyen
Alemania. 1978

Irina
Alemania. 1969

La vieja con su cigarro
Mandalay / Myanmar. 1974

Mujer con su cheroot fumando
Mandalay/ Myanmar. 1974

Mercado en Pagan
Myanmar. 1974

Madre de la Tribu Shan

Mandalay / Myanmar. 1974

Mercado

Denpasar, Bali, Indonesia. 1974

Gotas en la piel
Bali. 1974

En el templo
Bali. 1974

La siesta
Sucre / Bolivia. 1970

La falda

Isla de los Uros. Lago Titicaca. Perú. 1976

Los sombreros
Cuzco, Perú. 1976

Madre feliz
Cochabamba, Perú. 1976

El dinero
Pisac, Perú. 1976

Mujer de la Tribu Shipibos
Amazonas, Perú. 1976

La madre

Perú. 1976

La niña

Isla Trinidad. Caribe, Brasil. 1976

Salvador do Bahia I

Brasil. 1976

Salvador do Bahia II

Brasil. 1976

Bailando la Samba

Rio de Janeiro, Brasil. 1999

La curiosa

La Habana, Cuba. 2002

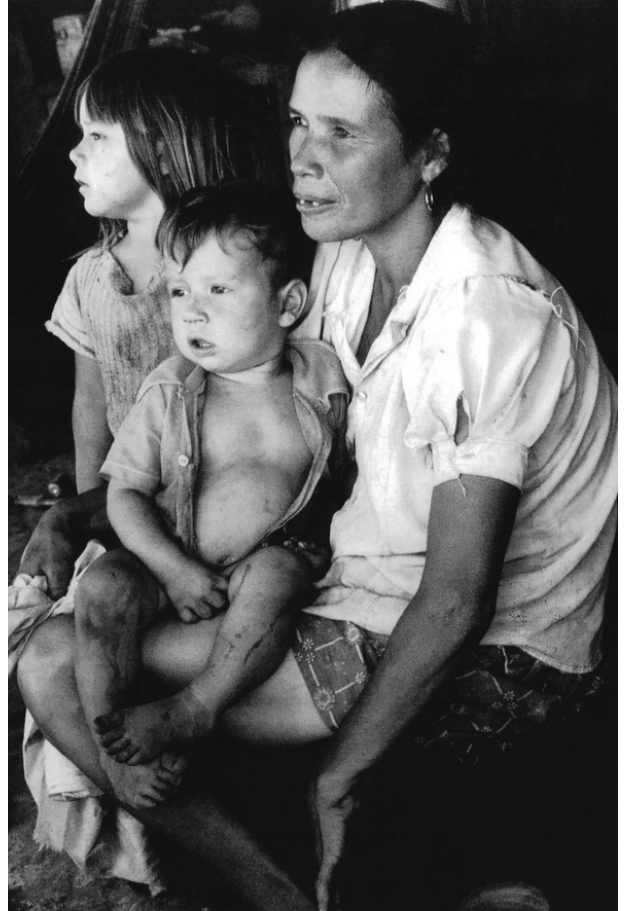

Mercado de los cerdos

Mexico. 1983

Chica en Mitla
Mexico. 1983

Familia de campesinos
Paraguay. 1976

Currículum Sibylle Schorlemmer

Vaig nàixer a Darmstadt (Alemanya) l'any 1947. Vaig ser educada en el si d'una família d'artistes, on el meu pare, Eberhard Schlotter, pintor de reconegut nom a tot el món, em va transmetre de xicoteta veure-ho tot sota un prisma de manera artística, diferent i sensible.

Estudis:

Primaris i secundaris a Altea (Espanya) i Darmstadt (Alemanya) des de 1956 – 1966.

Escola de fotografia a Munic (Alemanya) 1969-1970.

Experiència professional:

Fotografia de moda i laboratori en Lux Foto studio, Frankfurt (Alemanya) 1970-1974.

Des de 1966 fins a 2009 he recorregut els cinc continents plasmant amb les meues càmeres bodegons, paisatges, arquitectura, costums i sobretot a l'ésser humà.

He tingut instal·lat un laboratori de fotografia en blanc i negre a Marburg (Alemanya).

He impartit cursos de fotografia.

Treballa la meua fotografia de b/n en el meu estudi d'Altea des de 2005, on actualment residisc.

He realitzat nombroses exposicions a Alemanya i Espanya. Entre elles, l'exposició Dones del Món, a l'Ajuntament d'Oslo (Noruega), l'any 2008.

Tinc editat un llibre en alemany i espanyol: Sehen ist alles (Ver lo es todo)

Currículum Sibylle Schorlemmer

Nací en Darmstadt (Alemania) en el año 1947. Fui educada en el seno de una familia de artistas, donde mi padre, Eberhard Schlotter, pintor de reconocido nombre en todo el mundo, me transmitió de pequeña el verlo todo bajo un prisma de manera artística, diferente y sensible.

Estudios:

Primeros y secundarios en Altea (España) y Darmstadt (Alemania) desde 1956 – 1966

Escuela de fotografía en Munich (Alemania) 1969-1970

Experiencia profesional:

Fotografía de moda y laboratorio en Lux Foto studio, Frankfurt (Alemania) 1970-1974.

Desde 1966 hasta 2009 he recorrido los cinco continentes plasmando con mis cámaras, bodegones, paisajes, arquitectura, costumbres y sobre todo al ser humano.

He tenido instalado un laboratorio de fotografía en blanco y negro en Marburg (Alemania).

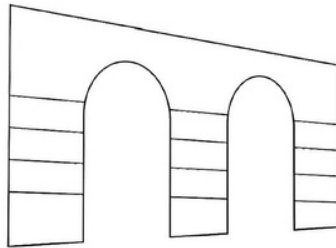
Trabajé dando cursos de fotografía.

Trabajo mi fotografía de b/n en mi estudio de Altea desde 2005, donde actualmente resido.

He realizado numerosas exposiciones en Alemania y España. Entre ellas, la exposición Mujeres del Mundo, en el Ayuntamiento de Oslo (Noruega) 2008

Tengo editado un foto-libro en alemán y español: Sehen ist alles (Ver lo es todo)

Publicacions i catàlegs

L' ESTACIÓ

centre d' art

2000

JOSÉ ALBERDI
“Retrospectiva” Núm. 1

ADRIÀ PINA
“Jocs” Núm. 2

TEO SAN JOSÉ
“10 Anys de Cultura Mediterrània” Núm. 3

2001

PÉREZ CARRIÓ
“Llibres i Pintures Simbòliques” Núm. 4

JOSEP VANACLOCHA
“Diari de la mar” Núm. 5

2002

HANS-DIETER ZINGRAFF
“Espacio y Luz” Núm. 6

ARTUR HERAS
“Cop de daus” Núm. 7

MORALES PERIS
“Suggeriments del paisatge” Núm. 8

2003

FONS ARTÍSTICS MUNICIPALS I
Núm. 9

SALVADOR SORIA
“Del 64 al 2003” Núm. 10

2004

MARIONA BRINES
“Pintura i Col·lage” Núm. 11

VICENT CARDA
Núm. 12

GINESTAR
“Naturaleza protegida” Núm. 13

2005

RAFAEL CARRIÓ
“Via Sinòptica” Núm. 14

FONS ARTÍSTICS MUNICIPALS II
Núm. 15

ALLUÉ
“Retrospectiva” Núm. 16

2006

NAVAS
“Ondulacions” Núm. 17

MIGUEL ÁNGEL VALERO
“Luna llena” – “Flores” Núm. 18

EL QUE EL CINEMA ENS VA DEIXAR.
L'EXPOSICIÓ
Núm. 19

2007

“DÈNIA. L'ALTRA MIRADA”
Núm. 20

VICENT TALENS
Núm. 21

GRUPO M.A.I
Núm. 22

2008

ANNA PERLES
“Roig i negre” Núm. 23

QUICO TORRES
“Somnis i realitats” Núm. 24

50 ANYS DEL RODATGE DE LA PEL·LÍCULA
JOHN PAUL JONES
Núm. 25

ÓSCAR BENITO
“Buscant la bellesa” Núm. 26

2009

MOISÉS GIL

“Circumstancialitats vivencials” Núm. 27

TRETZE MIRADES

Núm. 28

2013

COSTA TUR

Núm. 29

2016

JOSÉ LUIS ROMANY

Núm. 30

2017

EL OJO INDISCRETO – 10 TALLERES

Núm. 31

FAUSTO MORILLAS

“Viajeros” Núm. 32

**4 PARADIGMAS DE LA INVESTIGACIÓN
EN LA ESCULTURA CONTEMPORÁNEA**

Inma Mengual, M^aJosé Zanón, Juan Francisco
Martínez Gómez i David Vila Moscardó Núm. 33

MIQUEL PLANAS

“Dibuix vs. Escultura / Paper vs. Ferro” Núm. 34

**L'ESCOLA DE PLÀSTICA EXPERIMENTAL
A.VIVES**

Primera parada. Núm. 35

2018

ALFREDO SANZ

“Fotografies entre dos segles” Núm. 36

L'AVENTURA DE LA GRÀFICA

Aina Cortés, Jaume Alós, Carlos Danús,
Carmen Bermejo, Marta Canals, Julio León,
Ximena Bianco, Anna Skants, Eva Murillo,
Carmen Pastrana, Toni Salóm Núm. 37

“HOMENATGE A ALBERDI,

10 anys de la seua mort”

Josep A. Ahuir, Rafael Carrió, Joan Castejón,
Modest Marí, Toni Marí, Manuel Navas, Teo
San José, Quico Torres. Núm. 38

2019

JOSEP ROS

“Es quan dorm que hi veig clar” Núm. 39

“TRES TRAMAS Y UN CAMINO”

Erica Landfors, Mónica G.Candela, Susana
G.Ungo. Núm. 40

“DIÀLEGS I EVOLUCIÓ”

Àngel San Martín, Vicent Torres, Miquel
Segura. Núm. 41

BORJA ABARGUES

“Somos” Núm. 42

2020

VENTO MARTÍ

“Racó del Buc” Núm. 43

CARLES ROMANY

“Corrimiento al rojo” Núm. 44

PAULA SEGARRA

“A cielo descubierto” Núm. 45

LA FIGUERA

“Mirades” Núm. 46

2021

“Vinticinvcacances a Ovidi Montllor”

Núm. 47

NINA LLORENS PETERS

“Mirar de cerca” Núm. 48

MARISA ARCHE

“Conciència en acció” Núm. 49

GRUPO TRAZO 7 ARTE CONTEMPORÁNEO

MIRADAS DESDE EL TIEMPO

Javier Astarloa / Teófilo Buendía

Ricardo Fernández / Arantza Marcoida

Pablo Marcoida / Kontxa Mauro /

Marta Mena / José Luis Menéndez /

Remy J. López / Julio Nuez / Ángel Núñez

Paula Pupo / Ernesto Yáñez. Núm. 50

ANTON GUDZYKEYVCH

MARIIA ZHURYKOVA

“CONEXIÓ / CONEXIÓN” Núm. 51

Mª EUGENIA VÁZQUEZ-GUNDÍN

ETCHEVERRÍA

“EL DUELO” Creando una nueva realidad

Núm. 52

DAVID CISNEROS

“ALMAS SALVAJES”

Núm. 53

RAFAEL FERNÁNDEZ

“MARINA / MARINES”

Centenari del pintor i catedràtic

Rafael Fernández (1921 – 2007)

Núm. 54

2024

SIBYLLE SCHORLEMMER

“Mujeres del mundo”

Núm. 64

2022

GEORGIA RIBES ZANKL & YVONNE RIBES

ZANKL

EROS Y MELANCOLÍA

Què és salut? I què relació existeix entre

salut,

malaltia i vida?

Núm. 55

MARIÀ GARRAÑANA

BULEVARD DE L'ÈXTASI

Núm. 56

JAIME JOSÉ HURTADO.

“Naturaleza Inerte”.

Num 57

ALFREDO SANZ I XAVIER FORNÉS.

“Som Mediterranis”.

Num 58

2023

ALBERT ANGULLÓ, ANTONI COLL, SIXTO

MARCO, JOAN CASTEJÓN

“Grup d'Elx”.

Núm 59

ÁNGELA GARCÍA CODOÑER, ISABEL

OLIVER Y MARIBEL DOMÈNECH

“Ni un paso Atrás”

Núm. 60

ILUSTRACIONES DE EBERHARD

SCHLOTTER

“Cervantes Don Quijote”

Núm. 61

MIGUEL MAIRENA ÁLVAREZ

Naixement, Vida i Mort del Montgó

Núm. 62

LETICIA G. RIVERO, TONI MOYA,

MODESTO MARÍ

SENTIMENTS³

Núm. 63

**Ajuntament
de Dénia**

DÉNIA
CITY OF GASTRONOMY

unesco
Member of
the Creative Cities Network

L' ESTACIÓ
centre d' art